

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2017 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) w W. przeciwko dłużnikom K. S., M. S., P. S. i T. S. (1) prowadzonej przez Komornika Sądowego D. W. przy Sądzie Rejonowym w Bytomiu pod sygn. akt Km 51059/16

na skutek zażalenia dłużnika T. S. (1) na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 2 stycznia 2017 r., sygn. akt I Co 2166/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 2 stycznia 2017 r. Sąd Rejonowy w Świdnicy oddalił skargę dłużnika T. S. (1) na czynność komornika w zakresie obciążenia go – wraz z pozostałymi dłużnikami – kosztami postępowania egzekucyjnego. W uzasadnieniu postanowienia Sąd pierwszej instancji wskazał, że akta tut. sądu I C 651/15 wskazują, iż wyrokiem z dnia 22 czerwca 2015 r. nakazano wszystkim pozwany K. S., M. S., P. S. i T. S. (1), aby opróżnili, opuścili i wydali stronie powodowej (...) w W. lokal mieszkalny położony w Ś. przy ul. (...), orzeczono o braku uprawnień pozwanych do otrzymania lokalu socjalnego oraz zasądzono od nich na rzecz strony powodowej zwrot kosztów procesu. Wyrok został zaopatrzony w klauzulę wykonalności, zatem stanowi skuteczny tytuł wykonawczy i komornik – jako organ egzekucyjny – winien przystąpić do jego wykonania. Zatem tytuł wykonawczy wystawiono także przeciwko dłużnikowi T. S. (1). Wbrew ciężarowi dowodowemu nie wykazał on, by dobrowolnie wykonał orzeczenie Sądu i wydał lokal wierzycielowi, czemu przeczy też treść akt komorniczych Km 1059/16. W braku dobrowolnego wykonania orzeczenia sądowego – komornik – na wniosek wierzyciela – wszczął egzekucję i doprowadził do przymusowego wykonania sądowego obowiązku wprowadzenia wierzyciela w posiadania lokalu mieszkalnego. Co skutkowało zarazem obciążeniem wszystkich dłużników – w tym T. S. (1) wskazanego w tytule wykonawczym jako dłużnika i zarazem osoby, która dobrowolnie nie wykonała orzeczenia sądowego - kosztami egzekucji stosowanie do art. 770 k.p.c. W tym także kosztami wynajęcia przez komornika tymczasowego pomieszczenia mieszkalnego dla eksmitowanych dłużników, które był obowiązany im zapewnić w sytuacji, gdy egzekucja dotyczyła eksmisji z lokalu mieszkalnego bez przyznania dłużnikom w wyroku prawa do lokalu socjalnego. Zaś sam Skarżący przyznaje, iż nie ma prawa do innego lokalu mieszkalnego, w którym po eksmisji mógłby zamieszkać, zatem i względem jego osoby działanie komornika było celowe. Sąd na marginesie zwrócił również uwagę, iż wszelkie zarzuty, co do zasadności nałożenia na pozwanego T. S. (1) obowiązku wydania lokalu wierzycielowi (...) mogły zostać zgłoszone i rozpoznawane w toku postępowania rozpoznawczego w sprawie I C 651/15. W toku której dłużnik stawiał się na

rozprawę dnia 21.05.2015 r., po wezwaniu go na adres spornego lokalu,, niemniej – pomimo podania mu terminu kolejnego posiedzenia – już się na nie stawił i nie uczestniczył czynnie w procesie oraz nie zaskarżył wydanego tam także przeciwko niemu wyroku. Zarazem nie wskazał też innego adresu dla doręczeń. A tym samym wobec uprawomocnienia się wyroku i zaopatrzenia go w klauzulę wykonalności nie może już skargą na czynność komornika zwalczać zasadności wystawienia przeciwko niemu tytułu wykonawczego i jego przymusowego wykonania przez komornika.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył dłużnik T. S. (1) i wnosząc o wykluczenie go całkowicie z zaskarżonego postanowienia wskazał, że dostarczył zaświadczenie od Urzędu Miasta, że w lokalu przy ul. (...) w Ś. nie przebywa od dnia 12 czerwca 2003r. Jego zdaniem jest to wina (...) gdyż wprowadziła w błąd Sąd oraz Komornika D. W. podając jego nazwisko jako zamieszkałego pod danym adresem. Głównym najemcą przedmiotowego lokalu była nieżyjąca już żona skarżącego B. S. oraz mieszkający tam jego synowie, więc według Skarżącego to właśnie ich wierzyciel powinien podać do Komornika. Dłużnik T. S. (1) zaznaczył również, że na rozprawie w dniu 25 maja 2015 r. był obecny i podczas przesłuchania osobiście okazał Sędziemu prowadzącemu sprawę zaświadczenie z Urzędu Miasta o meldunku. Skarżący uznał więc, że nie będzie brany pod uwagę w dalszym postępowaniu, nie dostał też żadnych wezwań do Sądu na dalsze rozprawy w związku z czym nie mógł w nich uczestniczyć. Nie otrzymał także żadnego wyroku wydanego w sprawie, więc nie mógł się od niego odwołać. Na temat zdania lokalu przy ul. (...) w Ś. nie dostał pisma ani od (...), ani od Komornika więc nie mógł wydać lokalu, gdyż go nie zamieszkiwał i nie był on również w jego posiadaniu, tylko jego synów, którzy byli tam zameldowani i którzy powinni ponieść koszty. Ponadto zaznaczył, iż do Sądu dostarczył wszystkie dokumenty o jakie go poproszono.

Sąd Okręgowy zważył :

Zażalenie nie podlegało uwzględnieniu.

Stanowisko Sądu I instancji jest prawidłowe i zgodne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia bardzo precyzyjnie i szczegółowo wskazał podstawy rozstrzygnięcia i przedstawił argumenty, które leżą u jego podstaw, zatem Sąd Okręgowy popierając przedstawioną argumentację przyjmuje ją za własną i nie widzi konieczności jej powielania. Wskazać jedynie należy, iż zarzuty zażalenia sprowadzają się w dużej mierze do polemiki z wydanym w sprawie o sygn. akt I C 651/15 wyrokiem, który był podstawą wszczęcia egzekucji (Km 1059/16). Przytoczone przez Skarżącego zarzuty na obecnym etapie nie mogą już wpłynąć na zmianę zaskarżonego postanowienia. Dłużnik kwestionując roszczenie wierzyciela mógł swoje stanowisko przedstawić na etapie postępowania rozpoznawczego przed Sądem pierwszej instancji, nie zaś w skardze na czynność komornika. Jak wskazuje Skarżący był obecny na rozprawie w dniu 25 maja 2015 r. w sprawie o sygn. akt I C 651/15, został poinformowany o kolejnym terminie rozprawy, na który się już nie stawił. Jednocześnie na rozprawie w dniu 22 czerwca 2015 roku został wydany wyrok. Do czasu zakończenia postępowania Skarżący winny był bronić swych praw. Dobrowolnie nie uczestniczył w rozprawie, a zatem wydany wyrok nie został mu doręczony z uwagi na brak jego wniosku. Skarżący powinien dochować wszelkiej staranności aby upewnić się czy wydany w sprawie wyrok jest dla niego korzystny. Skoro zatem tego nie uczynił, wydany wyrok się uprawomocnił, Komornik sądowy wszczął na jego podstawie postępowanie egzekucyjne. Nie ma zatem żadnych podstaw do by Skarżący w sprawie egzekucyjnej nie został obciążony kosztami wraz z pozostałymi dłużnikami.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie podlegało oddaleniu.

(...)